

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Treenighetssøndag - 31.mai 2015

Prekentekest: Luk 10,21-24

Lesetekst I: 1 Mos 18,1-8

Lesetekst II: Rom 11,33-36

VISDOM OG YDMYKHET

Vi har øyne som vi kan se med og ører som vi kan høre med. Men hva er det som likevel kan hindre oss i både å «se og høre»? Vi kan lære og studere, vi kan kanskje bli spesialister i religion og teologi. Men det kan likevel hende at at vi ikke helt forstår, eller at vi ikke har blitt klokere. I Ordsp 15,33 står det: «Frykt for Herren oppdrar til visdom, ydmykhet kommer før ære».

Etter jødisk tankegang

var det den vise og forstandige som var skikket til å motta Guds åpenbaring. Jesus snur dette på hodet og taler virkelig parakosalt. I denne søndagens tekst sier Jesus at Frelsesåpenbaringen er gitt til dem som etter menneskelig mål ikke er kvalifiserte. Paulus gir uttrykk for noe lignende i 1 Kor 1,18-31. De som tror de kan bli vise i egen kraft, vil komme til kort. Vår visdom og kunnskap kan komme i veien for oss for «Guds dårskap er visere enn menneskene ...»

Eksistensiell søken

Jeg har lest mange av bøkene til den kjente presten og sjelesørgeren Henri Nouwen. I sin eksistensielle søken etter Gud flyttet han inn sammen med mentalt tilbakestående og krøplinger. Jeg har selv besøkt L'Arche fellesskapet i Frankrike. Og jeg kan ane i et glimt at kanskje disse menneskene er Guds spesialagenter på jord, sendt for å minne oss om alt vi ikke trenger å få til. Ofte betrakter vi livet som en kamp. Det gjelder om å være best, å lykkes med en rekke ting. Men livet er en *gave*. Alt vesentlig vi trenger, får vi fra vår skaper. I stedet for å kjempe, kan vi leve i tillit og overgivelse. Gud gir oss ikke bare alt vi trenger for å leve. Selve livet er en gave som blir gitt oss, og vi trenger ikke erobre det.

Den Hellige Ånd kommer tilbake

Det er treeinghetssøndag, første søndag etter pinse. Jeg har nylig vært på Sionhøyden her i Jerusalem, først med en gruppe studenter fra MF og litt senere med en gruppe BridgeBuilder-ungdommer på vei til Jordan.

Sionhøyden er etter svært gamle tradisjoner stedet både for Jesu siste påskemåltid med disiplene sine og stedet for Åndsutgytelsen på Pinsedag. På Pinsedag eller «Shavuot», Ukefesten, kom Ånden som en kraftig vind og fylte huset der disiplene var samlet. Vi blir fortalt at 3000 mennesker tok imot budskapet om Jesus som Messias den dagen (Apg 2).

Hva var det som gjorde denne hendelsen så unik? Hadde ikke Ånden vært der hele tiden, helt fra begynnelsen?

Åndspause?

Ifølge jødisk tradisjon hadde Ånden forlatt Israel på Jesu tid. Ånden som hadde inspirert profeter og salmister, hadde dødd ut. Det var ingen profeter lenger til å forkynne Guds vilje, profetstemmen

hadde stilnet etter Haggai, Sakarja og Malaki i det femte århundre før Kristus. Ånden ble erstattet av "Bat Kol" eller "datter av stemmen" inntil Ånden igjen skulle utgydes på nytt i de siste tider.

De siste tider

Da skulle den ikke være forbeholdt lærde og vise, men den skulle gis til alle mennesker (Joel 3,1ff). Slik blir Åndens utgydelse på Pinsedag på Sionhøyden er bekreftelse på profeten Joels visjon for de siste tider. Alle, absolutt alle, fra slave til fri, fra mann til kvinne, fra jøde til greker – ingen for høy og ingen for lav til å bli fylt av Den hellige ånd. Alle blir inkludert i det nye åndsfellesskapet, alle får del i treenighetens liv, alle blir lukket inn.

Bønn og takk

La oss be om øyne som ser og ører som hører og takke for treenighetens fellesskap og Åndens veiledning.

Elisabeth Levy

Leder Caspari Center. Bor i Jerusalem.

elevy@caspari.com